HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ו) מכות יד: שבועות ז, ב) נדפו"י ס"פ, ג) מכות יד. זבחים נב:, ד) [לעיל ט:], ה) [לעיל ט:], ו) [תוספפת פ"ו], ז) [ויקרא כב], ח) [לעיל עד:], ט) [לעיל ע.],

תורה אור השלם

1. וְשִׁלְשִׁים יוֹם וְשִׁלְשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָהּ בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ:
ויקרא יב ד

2. וְכָל אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מִכָּל בְּהֵמָתָם בִּטֻמְאָם מִכָּל כְּלִי עֵץ אוֹ בֶגֶד אוֹ עוֹר אוֹ שָׂק כָּל כְּלִי אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מְלָאכָה בָּהֶם בַּמַּיִם יוּבָא וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְטָהֵר:
ויקרא יא לב

הגהות הב"ח

(א) גמ' מכלל דאפקא דתניא בכל קדש:
(ב) רש"י ד"ה והכתיב וכו' טבולת יום אחרך לטומאת לידתה הס"ד:

תום' חד מקמאי

ת"ר איזהו פצוע דכא כל שנפצעו ביצים שלו ואפילו א' מהם ואפילו נמוקו ואפילו חסרו אר"י בנו של ר' יוחנן בן ברוקה שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה כל שאין לו אלא ביצה א' אינו אלא כסריס חמה וכשר והלכתא כר' ישמעאל והלכתא כת"ק דאמר אפילו אחת מהן דלא פליגי אהדדי כלל ואיתא להא [ואיתא להא] אם נפצע א' מהם פסול ואם נטלה א' מהם כשר מידי דהוי אכליות שאם נטלו הכליות כשרה ואם לקתה בכוליא א' טריפה:

מוסף רש"י

לרבות התרומה. שמקורה לטבול יום, כגון יולדת ביומי טוהר שלה שהיו טבולת יום תרול, שאין לה הערב שמש עד מלאת יומי שמביאה למחר כפרתה (שבועות ז.) שמתטמאה לטף יומי טומאה עד מלאת יומי טהרה שלה טבול יום תרול היא, שהרי אינה רשאה להניח כפיה עד יום שמועה ותאכל, שלמחר לה הערב שמש לילה עד שקיעת החמה דשמועה (פסחים יד.).

סג א מיי' פ"ה מהל' מטמאי משכב ומושב הלכה ד:
סד ב ג מיי' פ"י מהלכות פרה אדומה הלכה ג ו והלכה ג:
סה ד מיי' פט"ו מהל' תרומות הלכה ג: שמג לאוין קי טוש"ע יהו"ד סימן ה סעיף ו:

תוספות ישנים

והא כתיב בכל קדש לא תגע להכי בעי תרומה דלא מגע בקדשים אלא אוכלת בתרומה. וע"כ ל"ל דבפלילה מיירי מדפריך תלמודא הכא מיירי דלא בנגיעה לא הוה פריך תלמודא מיירי שהרי נגיעתם אפשר אין קפידא בנגיעתם אלא ודאי אבר רבה דפלילה מיירי. וגם נגיעה מפיק תלמודא לקמן מהכא מדמפקיה בלשון נגיעה ומקמי דמפיק ר"ש לא מפיק ליה מהכא אלא מדכתיב בכל קדש לא תגע ולא בא אל המקדש ולא בכל מלאכתו דמשמע דאפילו בלא נגיעה אסור ומפיק ליה מהכא ד